

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Սև լճակ

Վա՛յ քու օրին, ա՛յ ախպեր,
Քու սև՛ օրին, հայ ախպեր:
Կյանքիդ դարդը չի չափվի
Ծո՛վ է խորին, ջան ախպեր:

Ախպեր, անբուն թրոշուն ես,
Վաթան չունես, տուն չունես.
Գըլխիդ բարձր՝ չոր քար է,
Քնի կարոտ՝ քուն չունես...

Ախպե՛ր, չորցած մի ծառ ես,
Բաղչա-բաղին օտար ես,
Հարգ ու պատվից ընկել ես,
Խալխին դրոսան նոքար ես...

Վա՛յ քու օրին, ա՛յ ախպեր,
Քու սև՛ օրին, հայ ախպեր,
Կյանքիդ դարդը չի՛ չափվի
Ծո՛վ է խորին, ջա՛ն ախպեր: